

DOSAR NR.

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA CIVILĂ NR.

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE
CURTEA COMPUSĂ DIN :

PREȘEDINTE
JUDECĂTOR
JUDECĂTOR
GREFIER

Pe rol fiind soluționarea recursului formulat de pârâta
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI
GIURGIU împotriva sentinței civile nr.
pronunțată de Tribunalul în dosarul nr.
în contradictoriu cu intimata reclamantă

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns
recurenta pârâtă DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR
PUBLICE A JUDEȚULUI GIURGIU, prin consilier juridic,
cu delegație la dosar, lipsind intimata reclamantă.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după
care:

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de
administrat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă
cuvântul pe cererea de recurs.

Recurenta pârâtă, prin consilier juridic, solicită admiterea
recursului astfel cum a fost formulat.

C U R T E A,

Asupra recursului de față;

Din examinarea actelor și lucrărilor din dosar, constată
următoarele:

Prin sentința civilă nr. Tribunalul Giurgiu a
admis în parte acțiunea formulată de reclamanta
Bolintin Vale în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a

Finanțelor Publice Giurgiu, a omologat raportul de expertiză întocmit de expertul contabil [redacted], a anulat în parte decizia [redacted], decizia de impunere [redacted] și baza de impunere stabilită prin raportul de inspecție fiscală din 30.11.2005, înregistrat sub [redacted] emise de pârâtă, numai în ceea ce privește suma de [redacted] reprezentând TVA suplimentară și dobânzile și penalitățile aferente acestei sume.

Instanța de fond a stabilit că reclamanta datorează suma de [redacted] lei reprezentând TVA suplimentară plus dobânzi aferente de [redacted] lei și penalități aferente de [redacted] lei a respins contestația cu privire la suma de [redacted] reprezentând impozitul pe venituri realizate în România de persoane juridice nerezidente, cu dobânzi de [redacted] lei și penalități de [redacted] lei ca nefondată și a dispus ca pârâta să emită o nouă decizie de impunere prin care să stabilească obligația [redacted] de a achita suma de [redacted] reprezentând TVA suplimentară cu dobânzi aferente de [redacted] lei și penalități aferente de [redacted] lei.

Pentru a se pronunța astfel, instanța de fond a reținut că în legislația fiscală nu se prevede obligația cumpărătorului de a solicita furnizorului documentele privind înregistrarea ca plătitor TVA decât pentru facturi ce depășesc suma de 50.000.000 lei (ROL) la [redacted] iar expertiza a constatat că documentele îndeplinesc condițiile de document iustificativ și ca atare reclamanta a dedus legal suma de [redacted] lei.

A mai reținut că reclamanta nu a colectat TVA în sumă de [redacted] lei față de [redacted] respectiv cu [redacted] lei mai puțin, astfel cum rezultă din facturile fiscale nr. [redacted] și nr. [redacted] precum și faptul că nu a colectat TVA în sumă de [redacted] lei ca urmare a neînregistrării a două facturi.

Cu privire la suma de [redacted] lei a constatat că reclamanta nu o datorează deoarece a colectat TVA pentru factura fiscală [redacted] iar factura fiscală [redacted] are valoarea de [redacted] lei, nefiind impozabilă cu TVA iar în privința acesteia organul fiscal a reținut eronat suma de [redacted] lei.

Instanța de fond a mai reținut că organele de control au stabilit TVA suplimentară în valoare de [redacted] lei, suma totală diminuându-se de la [redacted] lei, iar accesoriile datorate de reclamantă sunt de [redacted] lei dobânzi și [redacted] lei penalități.

Instanța de fond a constatat că organele de control au stabilit corect impozitul pe venitul realizat în România de persoane juridice nerezidente.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs pârâta criticând-o ca nelegală și netemeinică în baza art.304 pct.9 Cod procedură civilă.

În dezvoltarea motivelor de recurs recurenta pârâtă arată că în mod eronat instanța de fond a anulat în parte actele contestate, organele de control reținând corect faptul că intimata reclamantă a dedus eronat TVA pe bază de bonuri fiscale pentru cumpărări, altele decât carburanți fără să prezinte exemplarul original al facturii fiscale și pentru faptul că bonurile fiscale pentru achiziții combustibili nu erau ștampilate, nu aveau denumirea cumpărătorului, iar unele facturi au fost emise de furnizori care nu figurează înregistrați ca plătitori de TVA în baza de date a Ministerului Finanțelor Publice și s-a reținut corect împrejurarea că societatea comercială nu a înregistrat sumă reprezentând TVA colectată înscrisă în facturile fiscale emise.

Recurenta pârâtă arată să sunt incidente disp. art.22 alin.5 și art.24 alin.1 lit.a) din Legea nr.345/2002 privind TVA, art.62 alin.1 din HG nr.598/2002 și HG nr.831/1997, în speță bonurile fiscale emise de aparate de marcat electronice, aprobate conform OUG nr.28/1999 nu erau ștampilate și nu avea înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare autovehicul, astfel că instanța de fond a pronunțat soluția cu aplicarea greșită a acestor dispoziții legale în privința TVA deductibilă.

Cu privire la TVA colectată recurenta pârâtă critică sentința instanței de fond în baza aceluiași motiv de recurs prev. de art.304 pct.9 Cod procedură civilă, ca fiind nelegală în raport de prevederile art.14 și 20 alin.1 și 2 din Legea nr.345/2002.

Societatea nu a prezentat argumentat și cu documente care să combată constatările organelor de control, cu privire la faptul că nu s-a înregistrat TVA colectată în sumă înscrise în facturi fiscale emise în perioada 2002 – 2005.

Recursul este nefondat pentru considerentele ce vor fi arătate în continuare.

Potrivit art.212 Cod procedură civilă „dacă instanța nu este lămurită prin expertiza făcută, poate dispune întregirea expertizei sau o nouă expertiză. Expertiza contrarie va trebui cerută motivat la primul termen după depunerea lucrării”.

În baza acestui text de lege, recurenta pârâtă a avut posibilitatea să facă obiecțiuni la raportul de expertiză pentru a arăta instanței că nu poate fi lămurită prin expertiza făcută și să ceară lămuriri expertului în completarea raportului de expertiză.

Expertiza ca probă administrată în cauză, a demonstrat că documentele în baza cărora intimata reclamantă a dedus TVA sunt legale precum și faptul că a colectat TVA în perioada de referință, contrar celor reținute prin actele de control emise de recurenta pârâtă.

În recurs, recurenta pârâtă face afirmații generice cu privire la bonuri fiscale pentru cumpărări, altele decât carburanți și neprezentarea unui exemplar original al facturii fiscale fără să indice numărul de factură, perioada de referință pentru acele bonuri fiscale sau să facă trimitere motivat la constatările din raportul de expertiză.

Ca atare, neindicându-se concret bonurile fiscale de aprovizionare considerate, contrar celor reținute în raportul de expertiză, ca fiind „neștampilate”, „fără înscriere, denumire cumpărător” sau „număr înmatriculare autovehicul” recurenta pârâtă face imposibil controlul judiciar, criticile aduse sentinței atacate fiind evident nefondate.

Suștinerea recurentei pârâte în sensul că intimata reclamantă nu a prezentat argumente și documente care să combată constatările organelor de control, cu referire la suma de 10.074 lei menționate de organele de control ca fiind TVA necolectată de societatea comercială nu poate fi reținută în raport de considerentele anterior arătate.

Recurenta pârâtă nu face nici o referire la raportul de expertiză care a combătut motivat constatările organelor de control, iar în recurs cu privire la situația de fapt și de drept reținută de instanța de fond nu se argumentează în concret, cu indicarea documentelor care ar fi reținute greșit în raportul de expertiză contabilă.

Pentru aceste considerente, Curtea constatând că soluția instanței de fond a fost dată cu aplicarea corectă a dispozițiilor Legii nr.345/2002, HG nr.598/2002, HG nr.831/1997 și OUG nr.28/1999, în cauză nefiind motive de casare ori modificare analizate și din oficiu în baza art.304¹ Cod procedură civilă, în temeiul art.312 Cod procedură civilă va respinge recursul ca nefondat.

12

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursul formulat de recurenta pârâtă **Direcția Generală a Finanțelor Publice Giurgiu**, împotriva sentinței civile nr. 145/CAF/18.12.2006 pronunțată de Tribunalul Giurgiu – Secția Civilă în dosarul nr.1629/122/2006 (nr. vechi 246/CAF/2006), în contradictoriu cu ca nefonuat.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, 23.04.2007.

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

JUDECĂTOR

GREFIER

Red.CCV
Dact.CB/2 ex.
07.06.2007
Tribunalul
Judecător fond: